

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **L. M. H., státní příslušnost Vietnam**, zastoupen Mgr. Ilonou Sedlákovou, advokátkou v Brně, Příkop 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. MV-43970-8/SO-2011 ze dne 2.11.2011,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, č.j. MV-43970-8/SO-2011 ze dne 2.11.2011, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 8.808 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Ilony Sedlákové, advokátky.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou žaloba dne 5.12.2011 domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, č.j. MV-43970-8/SO-2011 ze dne 2.11.2011, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odbor azylové a migrační politiky, č.j. OAM-12892-49/MC-2010 ze dne 21.2.2011, kterým bylo žalobci zrušeno povolení k trvalému pobytu na území ČR, neboť za účelem získání tohoto povolení uzavřel manželství s českou státní občankou, což bylo doloženo rozsudkem Okresního soudu Přerov ze dne 29.5.2006 č.j. 7C 84/2005-15.

Z žalobou napadeného rozhodnutí soud zjistil, že žalobce má s vietnamskou občankou N. T. H., nar. X, dva syny, a to L. N. M., nar. X, který žije se svou matkou na území ČR, a L. N. V., nar. X, který nemá na území ČR upraven žádný pobyt. Dále z rozhodnutí vyplývá, že žalobce v žádosti o vydání náhradního osobního dokladu ze dne 13.1.2010 údaj o svých

dětech neuvedl, naopak zde uvedl českou manželku, s níž byl již dne 5.7.2006 pravomocně rozveden.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a namítal jeho nezákonnost s tím, že žalovaný vedl souběžně dvě správní řízení pod stejnou spisovou značkou. První řízení bylo zahájeno oznámením ze dne 28.4.2010 č.j. OAM-12892-1/MV-2010 a druhé řízení bylo zahájeno oznámením ze dne 13.5.2010 č.j. OAM-12892-8/MV-2010, aniž předtím bylo první řízení pravomocně ukončeno. Návrhem ze dne 6.1.2011 navrhl žalobce zastavení druhého řízení zahájeného oznámením ze dne 13.5.2010 podle § 66 odst. 2 správního řádu, nicméně mu dodnes nebylo doručeno rozhodnutí o skončení tohoto řízení.

Žalobce dále uplatnil námitky týkající se meritů napadeného rozhodnutí.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 16.5.2011 odkázal na obsah správního spisu a na argumentaci vyjádřenou v odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl žalobu zamítnout.

Městský soud v Praze nařídil ve věci jednání, které se konalo dne 10.1.2013, z něhož se žalobce a jeho zástupkyně omluvili a zástupce žalovaného setrval na dříve písemně vyjádřených stanoviscích.

Městský soud v Praze posoudil věc takto :

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí podle ustanovení § 75 soudního řádu správního a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 66 odst. 2 správního řádu řízení vedené z moci úřední správní orgán usnesením zastaví, jestliže zjistí, že u některého správního orgánu již před zahájením tohoto řízení bylo zahájeno řízení v téže věci, nebo jestliže v řízení, ve kterém nemohou pokračovat právní nástupci, odpadl jeho důvod, zejména jestliže účastník zemřel nebo zanikl, anebo zanikla věc nebo právo, jehož se řízení týká. Toto usnesení se pouze poznamená do spisu.

Ze správního spisu soud zjistil, že Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky, oznámením o zahájení správního řízení ze dne 28.4.2010, č.j. OAM-12892-1/MC-2010, zahájilo podle § 46 odst. 1 správního řádu s žalobcem řízení ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu podle § 77 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Toto oznámení bylo žalobci doručeno dne 29.4.2010.

Ze správního spisu soud zjistil, že Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky, zaslalo žalobci vyrozumění o změně ustanovení vedeného správního řízení ze dne 13.5.2010, č.j. OAM-12892-7/MC-2010, jímž změnil původní ustanovení § 77 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců na ustanovení § 87l odst. 1 písm. b) téhož zákona. V tomto

vyrozumění se dále uvádí, že se žalobci současně zasílá nové oznámení o zahájení správního řízení.

Ze správního spisu soud dále zjistil, že Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky, oznámením o zahájení správního řízení ze dne 13.5.2010, č.j. OAM-12892-8/MC-2010, zahájilo podle § 46 odst. 1 správního řádu s žalobcem řízení ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu podle § 87l odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Toto oznámení bylo žalobci doručeno dne 21.5.2010.

V žalobou napadeném rozhodnutí se žalovaný s námitkou překážky litispendence vypořádal tak, že se jedná o úkony téhož správního orgánu nikoliv o úkony jiného správního orgánu, resp. dvou správních orgánů, které by u později jednajícího správního orgánu založily povinnost podle § 66 odst. 2 správního řádu řízení usnesením poznamenaným do spisu zastavit. Rovněž datum 21.5.2010 jako den zahájení správního řízení je v odůvodnění uveden správně, neboť tohoto dne bylo odvolateli oznámení se všemi náležitostmi doručeno. Z uvedených důvodů je námitka odvolatele o dvou řízeních v téže věci způsobující nezákonnost napadeného rozhodnutí a odvolateli stav nejistoty neoprávněná.

Nicméně podle Městského soudu v Praze je tato žalobní námitka důvodná. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že správní řízení bylo zahájeno dne 29.4.2010 doručením oznámení, v němž správní orgán prvního stupně uvedl, že správní řízení ve věci žalobce se zahajuje podle § 77 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Dne 13.5.2010 správní orgán prvního stupně vydal další oznámení o zahájení správního řízení, v němž uvedl, že správní řízení se žalobcem ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu se zahajuje podle § 87l odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. V prvostupňovém rozhodnutí, jakož i v rozhodnutí žalovaného, se jako den zahájení správního řízení shodně uvádí den 21.5.2010, nicméně ve skutečnosti bylo v této věci řízení zahájeno již oznámením o zahájení správního řízení ze dne 28.4.2010, č.j. OAM-12892-1/MC-2010. Řízení zahájené tímto oznámením, resp. jeho doručením žalobce dne 29.4.2010, nikdy nebylo zastaveno. Z důkazů, které jsou součástí správního spisu, vyplynulo, že v rozhodném období bylo prokázáno, že ve věci existovala překážka zahájeného řízení, žalovaný tedy vydal rozhodnutí za skutkového stavu věci, který objektivně svědčil pochybnostem o existenci překážky litispendence.

Účastník správního řízení musí být vždy od jeho počátku vyrozuměn o tom, že se určité řízení s ním vede a v jaké věci se vede. Jde-li pak o řízení zahájené z moci úřední, je povinností správního orgánu na počátku vyrozumět účastníka o tom, že takové řízení s ním je vedeno a co je jeho předmětem (tedy jaké právní věci se týká); bez takové náležité informace by účastník řízení nemohl dostatečně, případně vůbec, realizovat svá procesní práva, tedy zejména vyjádřit své stanovisko k věci, navrhnout provedení důkazů, uplatnit opravné prostředky apod.

Předmět řízení pak je definován prvotně popisem jednání, o němž se rozhoduje, a následně jeho právní kvalifikací. Je tedy nutné, aby v oznámení o zahájení správního řízení bylo s náležitou přesností uvedeno, ohledně jakého jednání se řízení zahajuje – tedy zejména kdo se jej měl dopustit, a kdy, kde a jakým způsobem (skutkový děj). Následně pak je na místě uvést, porušení jaké normy v tomto jednání správní orgán spatřuje a jaké konečné opatření vůči účastníkovi je v pravomoci správního orgánu. Řádné označení předmětu řízení

je nezbytné proto, aby bylo z rozhodnutí, jímž se takové řízení končí, seznatelné, že rozhodnutí se týká právě a pouze té věci, o níž se řízení vedlo.

Má-li toto opatření vůči účastníkovi povahu postihu (příkazu, zákazu nebo zrušení oprávnění), je tedy nutné, aby byl od počátku správního řízení předmět řízení vymezen tak, aby nemohl být zaměněn s jiným, a tedy aby bylo vždy jisté, jakého jednání účastníka řízení se postih týká. Je-li tedy v inkriminované věci žalobce postižen zrušením povolení k trvalému pobytu na území České republiky proto, že toto povolení získal uzavřením účelového manželství s občankou České republiky, pak je na místě, aby bylo řádně stanoveno, z jakého důvodu žalobce měl zákon o pobytu cizinců porušovat.

Městský soud v Praze akceptoval námitku směřující vůči tomu, že ze strany správního orgánu prvního stupně bylo se žalobcem zahájeno správní řízení dvakrát, nejprve oznámením ze dne 28.4.2010 a poté oznámením ze dne 13.5.2010.

Obecně lze přirozeně připustit, aby v průběhu správního řízení došel správní orgán k závěru, že jednání účastníka řízení, popsané v oznámení o zahájení správního řízení, může být posuzováno nejen podle té normy platného práva, která je v oznámení uvedena, ale i podle norem dalších. Jde-li stále o totéž jednání - tedy je-li zachována totožnost skutku - není důvodu, aby správní orgán v takovém případě zahajoval nové řízení, neboť jde stále o jedno a totéž jednání účastníka; bude ovšem nezbytné, aby účastníka vyrozuměl o změně, resp. rozšíření právního hodnocení. Pouze v případě, kdy by správní orgán zjistil, že je nutno posoudit i další jednání (jiný skutek) účastníka, bude nutné oznámit mu zahájení řízení pro toto nové jednání, a to případně s tím, že o obou věcech bude z důvodu vhodnosti vedeno společné řízení.

V inkriminované věci je však zřejmé, že dne 13.5.2010 učinil správní orgán prvního stupně dva úkony, jednak vydal vyrozumění o změně ustanovení vedeného správního řízení ze dne 13.5.2010, č.j. OAM-12892-7/MC-2010, jímž změnil původní ustanovení § 77 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců na ustanovení § 87l odst. 1 písm. b) téhož zákona; a jednak vydal nové oznámení o zahájení správního řízení č.j. OAM-12892-8/MC-2010. První úkon nebyl oznámením o zahájení dalšího řízení, ale právě a pouze poučením žalobce o další možné právní kvalifikaci jeho jednání. Druhý úkon byl potom novým oznámením o zahájení správního řízení (č.j. OAM-12892-8/MC-2010).

V inkriminované věci je tedy nesporné, že správní orgán prvního stupně ve stejné věci, tj. ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu podle zákona o pobytu, zahájil vůči žalobci další správní řízení, odlišné od toho již probíhajícího změnou právní kvalifikace z původního ustanovení § 77 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců na ustanovení § 87l odst. 1 písm. b) téhož zákona. Tím byl žalobce zkrácen na svém procesním právu. V této souvislosti soud neakceptoval argumentaci žalovaného, uvedenou na straně 4 napadeného rozhodnutí, poukazující na to, že zejména s ohledem na spisovou značku a obsah oznámení je zřejmé, že tímto oznámením není zahajováno nové řízení. Soud naopak má za to, že obě oznámení o zahájení správního řízení se liší různými čísly jednacími, jak je zřejmé z jejich záhlaví (č.j. OAM-12892-1/MC-2010 ze dne 28.4.2010 versus č.j. OAM-12892-8/MC-2010 ze dne 13.5.2010); jelikož žalobce není povinen znát pravidla pro tvorbu čísel jednací u písemností vzešlých z činnosti orgánů služby cizinecké policie, nelze na něj přenášet odpovědnost za rozeznání povahy a podstaty nesprávně označené úřední písemnosti. Podle § 66 odst. 2 správního řádu měl správní orgán řízení vedené z moci úřední zastavit z důvodu překážky litispendence.

Tomu závěru Městského soudu v Praze svědčí rovněž komentář ke správnímu řádu¹, podle něhož stejně jako v případě řízení o žádosti je důvodem pro zastavení řízení překážka řízení zahájeného u jiného (ale vzhledem k charakteru této překážky rovněž u téhož) správního orgánu v téže věci (§ 48 odst. 1 správního řádu).

Podle § 87l odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, Ministerstvo rozhodnutím zruší povolení k trvalému pobytu, jestliže držitel tohoto povolení je rodinným příslušníkem občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie, a je zařazen do informačního systému smluvních států, a příslušný orgán, který držitele povolení k trvalému pobytu do tohoto systému zařadil, poskytne dodatečné informace, po jejichž vyhodnocení lze mít za to, že trvá důvodné nebezpečí, že by mohl při svém pobytu na území jiného smluvního státu ohrozit jeho bezpečnost nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 62/2009 – 68 zánikem manželství cizince s občanem EU v průběhu řízení o žádosti tohoto cizince o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 87h zákona o pobytu cizinců se tato žádost nestává zjevně bezpředmětnou, a není tudíž dán důvod k zastavení tohoto řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Pokud cizinec nedoloží správnímu orgánu doklad, z něhož by vyplývalo, že zůstává rodinným příslušníkem občana EU i po zániku jeho manželství, je dán důvod pro zamítnutí jeho žádosti podle § 87k odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, neboť žadatel v takovém případě nepředložil náležitosti stanovené zákonem.

Pokud žalobce namítal nepřiměřený zásah napadeného rozhodnutí do jeho rodinného života, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Z rozhodnutí žalovaného správního orgánu je zcela zjevné, že případný zásah do soukromého či rodinného života žalobce náležitě posuzoval (s. 5 druhý odstavec napadeného rozhodnutí), přičemž zjistil, že žalobce sice včas uznal otcovství k nezletilému synovi L. N. M., narX, který žije se svou matkou na území ČR, nevypovídá však o řádném zájmu otce o dítě, jestliže odvolatel jako žadatel v jakémkoli úředním formuláři neuvedl mezi požadovanými údaji své vietnamské děti, a jestliže dohodu o rodičovské odpovědnosti ze dne 3.12.2010 uzavřel s matkou dítěte až tři roky po jeho narození a po zahájení řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu odvolatele.

Městský soud v Praze tedy konstatoval, že závěry žalovaného ohledně toho, že žalobce nevede společnou domácnost se svým k nezletilým synem L. N. M., nar. X, státním občanem Vietnamu, jsou dostatečně odůvodněné skutečnostmi zjištěnými ve správním řízení. Musel se rovněž přiklonit k závěru žalovaného, že dohoda o rodičovské odpovědnosti ze dne 3.12.2010 byla uzavřena účelově, když žalobce v jakémkoli úředním formuláři neuvedl mezi požadovanými údaji své vietnamské děti.

Městský soud v Praze shledal, že žaloba byla podána zčásti důvodně, a proto napadené rozhodnutí zrušil podle ustanovení § 78 odst. 1 soudního řádu správního tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

¹ Vedral, J.: Správní řád KOMENTÁŘ, II. aktualizované a rozšířené vydání, BOVA POLYGON Praha 2012, str. 595

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci plný úspěch. Výši náhrady potom určil podle vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), a to tak, že 2.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku, dále náklady právního zastoupení za dva úkony právní pomoci podle § 9 odst. 3 a 2.100 Kč, tj. převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby. Dále 2x režijní paušál podle § 13 odst. 3 a 300 Kč, tedy celkem 8.808 Kč, včetně DPH ve výši 21%..

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 10. ledna 2013

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová